

Čís. 12093.

Tím, že hypotekární věřitel účtoval celou svou pohledávku k rozvrhu jedné ze spoluzavázaných nemovitostí, nevzdal se o sobě oprávnění požadovati uspokojení z ostatních pro jeho pohledávku simultánně zatížených nemovitostí.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1932, R II 356/32.)

Městská spořitelna v H. účtovala svou pohledávku původně k rozvrhu spoluzavázané nemovitosti, při čemž vyšla co do jistoty z části na prázdno. Zbytek své pohledávky, s níž v oné exekuci vyšla na prázdno, účtovala Městská spořitelna v H. k rozvrhu nejvyššího podání za nemovitost, o níž tu jde. Soud první stolice tento zbytek knihovní věřitelce přikázal, rekursní soud zamítl návrh na přikázání zbytku.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že se městská spořitelna v H. tím, že účtovala celou svou pohledávku k rozvrhu jedné ze spoluzavázaných nemovitostí, vzdala oprávnění požadovati uspokojení z druhých simultánně pro její pohledávku zatížených nemovitostí. Požadování uspokojení z jedné simultánní hypotéky neznamena zřeknutí se uspokojení z druhých spoluzavázaných nemovitostí, zejména, když se z oné nemovitosti, u níž byla pohledávka účtována, nedostalo pohledávce úplného zaplacení. Právo volby simultánního věřitele podle § 15 knih. zak., že smí požadovati zaplacení své pohledávky z kterékoli spoluzavázané nemovitosti, nelze vykládati pokud se týče omezovati, jak činí rekursní soud, že totiž simultánní věřitel, požádav zaplacení z jedné nemovitosti, nemůže požadovati zbytek své pohledávky z oné nemovitosti nezaplacený z ostatních spoluzavázaných nemovitostí. Není správné, uvádí-li rekursní soud v napadeném usnesení, že městská spořitelna v H. žádala zaplacení celé své pohledávky »pouze« z dříve prodané nemovitosti vl. čís. 2302. Účtovala prostě k rozvrhu na nemovitost vl. čís. 2302 celou svou pohledávku, nedávši ani slovem na jevo, že se chce se svou pohledávkou držeti jen nemovitosti vl. čís. 2302. Pro stanovisko rekursního soudu, že se městská spořitelna v H. zřekla uspokojení z druhých jí spoluzavázaných nemovitostí, není v přihlášce k rozvrhu za nemovitost vl. čís. 2302 opory a z toho, že celou pohledávku k onomu rozvrhu účtovala, zřeknutí se nároku na uspokojení, zejména co do části z nemovitosti vl. čís. 2302 nekryté, vyvozovati nelze. První soud právem přiznal městské spořitelně v H. část její pohledávky, s níž při rozvrhu za nemovitost vl. čís. 2302 vyšla na prázdno.

Čís. 12094.

Práva věřitelů proti ručitelům a spoludlužníkům dlužníka, který se vyrovnává, jakož i proti osobám, proti nimž přísluší věřitelům právo postihu, jsou vyrovnáním nedotčena, pokud se oprávněný výslovně neprohlásí jinak.